

VITALE PARKEN, OP WEG NAAR BETER

EEN PLANOLOGISCH BONUSMODEL VOOR DE VAKANTIEPARKEN OP DE NOORD-VELUWE

INHOUDSOPGAVE

1 INLEIDING	04
1.1 Aanleiding	04
1.2 Juridische status	05
1.3 Verantwoording	05
2 KWALITEITSVERBETERING VERBLIJSRECREATIE	6
2.1 Doel en aanpak van het project	6
2.2 De essentie van verblijfsrecreatie	7
2.3 Ruimtelijke kwaliteit	8
2.4 Route en beweging	10
2.4.1 Route	10
2.4.1.1 De Groene Buffer	10
2.4.1.2 Toekomstbestendig beheer	15
2.4.2 De beweging	15
3 BELEIDSREGELS	16
BIJLAGE 1 Scoringsmodel	
BIJLAGE 2 Beleidsmatrix	
BIJLAGE 3 Concept raadsbesluit	

1. INLEIDING

1.1 AANLEIDING

In het programma Vitale Vakantieparken werken acht gemeenten op de Noord-Veluwe samen met vele andere partijen aan een aanpak gericht op het verbeteren van de kwaliteit van de verblijfsrecreatie in de regio¹. Er wordt samengewerkt in drie sporen: economische kwaliteit, ruimtelijke kwaliteit en leefbaarheid en veiligheid. In het zogenaamde economische spoor wordt gewerkt aan de vernieuwing en versterking van de vakantieparken, in het ruimtelijke spoor wordt gewerkt aan de noodzakelijke herstructurering van het aanbod door samenvoeging, herverkavelen en het begeleiden omvormen van (voormalige) vakantieparken naar een andere bestemming. Het spoor leefbaarheid en veiligheid is gericht op het actief aanpakken van ongewenste ontwikkelingen en het voorkomen van nieuwe probleemsituaties.

Er wordt gewerkt aan het vullen van de 'gereedheidskist' met een veelheid aan verschillende instrumenten. Nieuwe, maar ook het verbeteren van bestaande instrumenten. Zo is vanuit het programma Vitale Vakantieparken aan BügelHajema Adviseurs gevraagd om, in samenwerking met een begeleidingsgroep een voorstel te ontwikkelen voor de wijze waarop het instrument 'bestemmingsplan' de noodzakelijke ruimtelijk en economische ontwikkeling optimaal zou kunnen ondersteunen. De

aanleiding hiervoor is tweeledig. Ten eerste de behoefte aan meer flexibiliteit voor ondernemers om in te kunnen spelen op de soms snel veranderende marktvragen, maar wel rekening houdend met andere belangen en waarden in de omgeving. Ten tweede om op regionaal niveau een zogenaamd 'level playing field' te creëren. De huidige stand van zaken is dat de gemeenten verschillend omgaan met bestemmingsplannen voor verblijfsrecreatie. Zo blijkt dat verschillende typen verblijfsrecreatie bestaan en dat ook de bestemmingsregels per gemeente uiteenlopen. De wens is hier meer lijn in te krijgen zodat oneerlijke concurrentie tussen gemeenten wordt beperkt. Dit vraagt om een flexibel ruimtelijk instrumentarium dat de gewenste ontwikkelingen optimaal faciliteert. Het gaat dan om:

- + planinhoudelijke flexibiliteit: mogelijkheden om optimaal in te spelen op specifieke ontwikkelingen en situaties, en
- + procesmatige flexibiliteit: zo kort mogelijke procedures die, rekening houdend met andere belangen, snel handelen mogelijk maken.

Het ruimtelijke spoor beweegt zich in twee richtingen. Er is ruimte voor ontwikkeling (waar de parken een verblijfsrecreatie bestemming behouden) en er is aandacht voor transformatie (waar de parken afstand doen van de bestemming verblijfsrecreatie en

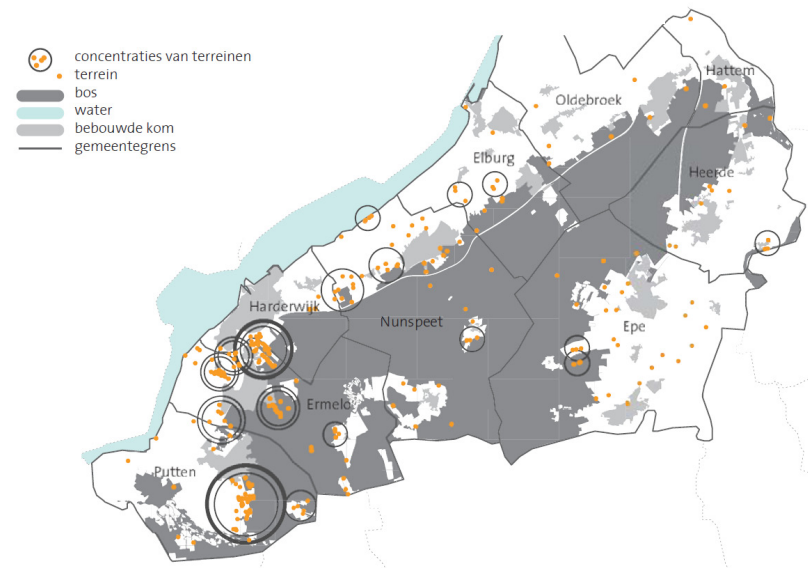
transformeren naar wonen, natuur, werken, huisvesting niet-recreatieve groepen, etc.). Deze notitie richt zich uitsluitend op de ontwikkeling van de recreatiesector. Het idee dat daarvoor is uitgewerkt gaat uit van 'Beloningsplanologie'. Hoe meer stappen een recreatieondernemer zet in de richting van kwaliteitsverbetering, hoe groter de vrijheid om het terrein naar eigen inzicht in te richten, te gebruiken en te bebouwen. Kwaliteit in dit verband heeft betrekking op de aanwezigheid van een groene buffer en de mate waarin het beheer toekomstbestendig is. Met groene buffer wordt bedoeld dat een goede landschappelijke verbinding bestaat tussen het terrein en zijn omgeving en dat voldoende bescherming wordt geboden aan de omliggende natuurwaarden. Toekomstbestendig beheer hangt samen met bedrijfsmatige, gecentraliseerde verhuur van recreatie-objekten c.q. -kavels voor recreatief gebruik in relatie tot voldoende schaalgrootte. Het niveau van de ruimtelijke kwaliteit op een recreatierrein wordt bepaald aan de hand van een scoringsmodel. Daarmee kunnen de gemeenten de inspanningen van de recreatie-ondernemer om kwaliteitswinst te boeken belonen. Dit gaat via een schaal die loopt van controleren, naar verleiden, naar stimuleren en uiteindelijk vertrouwen. Hoe dit exact in zijn werk gaat is in het vervolg van deze notitie uiteengezet.

1.2 JURIDISCHE ASPECTEN

De raad en het college van B en W hebben zelfstandige bevoegdheden met betrekking tot de ruimtelijke juridische kaders voor de verblijfsrecreatie. De bevoegdheid van het college wordt afgebakend door de raad. De raad stelt het bestemmingsplan vast en kent daarin via artikel 3.6 Wro aan het college zekere bevoegdheden toe om van de regels af te wijken, dan wel de bestemmingen te wijzigen. Ook buiten het bestemmingsplan om kan het college medewerking verlenen aan afwijking van het bestemmingsplan. Maar ook dan heeft de gemeenteraad het laatste woord, in de vorm van de verklaring van geen bedenkingen. Geeft hij die verklaring niet af, dan mag het college niet meewerken aan afwijking van het bestemmingsplan. Deze notitie sluit aan bij die bevoegdheid van de gemeenteraad om op voorhand in te stemmen met medewerking van het college aan buitenplanse afwijkingen van het bestemmingsplan via omgevingsvergunning. Dit is de algemene verklaring van geen bedenkingen van artikel 6.5, derde lid Bor. Daarmee is de notitie te beschouwen als een set beleidsregels in de zin van artikel 4:81 Awb, gericht op de buiten- en binnenplanse afwijkingsbevoegdheden ten behoeve van de verblijfsrecreatie. Bijlage 3 bevat een voorbeeldtekst van het voorafgaande raadsbesluit. Dit besluit maakt formeel geen deel uit van deze beleidsregels.

1.3 VERANTWOORDING

Dit rapport werd in opdracht van de Regio Noord-Veluwe opgesteld. De projectleiding was in handen van de heer Rob van den Hazel, programmamanager Vitale Vakantieparken Regio Noord-Veluwe.

Concentraties terreinen per gemeente
Bron: Infographic Verblijfsrecreatiesector Noord-Veluwe, www.vitalevakantieparken.nl

De begeleidingsgroep bestond uit de volgende vertegenwoordigers:

- + de heer Peter Mulder (gemeente Harderwijk)
- + de heer Dennis Schijf (gemeente Ermelo)
- + mevrouw Simone Kiewiet en de heer Arno Voskamp (gemeente Elburg).
- + de heer Bert van Marle (Regio Noord-Veluwe)
- + de heer Ivo Gelsing (Recron)
- + de heer Philip van Evert (RO-consulent provincie Gelderland)

Namens BügelHajema Adviseurs b.v. werd het rapport vervaardigd door de volgende medewerkers:

- + mevrouw Céline Roovers MSc, planoloog
- + de heer ir. Andries van den Berg, landschapsarchitect
- + de heer A. Brouwer, ecooloog
- + de heer M. Menger, grafisch vormgever
- + de heer mr. J. Oosterkamp, jurist - projectleider

¹ Elburg, Epe, Ermelo, Harderwijk, Heerde, Nunspeet, Oldebroek en Putten

2. KWALITEITSVERBETERING VERBLIJFSRECREATIE

2.1 DOEL EN AANPAK VAN HET PROJECT

Het project richt zich op twee doelen:

- + streven naar planinhoudelijke flexibiliteit, dat wil zeggen mogelijkheden kunnen bieden om optimaal in te spelen op specifieke ontwikkelingen en situaties;
- + streven naar procesmatige flexibiliteit, zo kort mogelijke procedures die, vanzelfsprekend rekening houdend met andere belangen, snel handelen mogelijk maken.

De aanpak gaat niet uit van aanpassing van de gemeentelijke bestemmingsplannen, nu dat het nadeel heeft van vele tijdrovende en kostbare totstandkomingsprocedures, maar van de opstelling van een 'planologisch bonusmodel'. Deze door de gemeenteraden vast te stellen notitie, bevat de voorwaarden waaronder het aan de colleges van B en W wordt overgelaten om met de verlening van een omgevingsvergunning af te wijken van de

geldende bestemmingsplannen. De notitie brengt de relevante bestemmingsplannen als het ware 'op rek'. Ze maakt de weg vrij naar verlening van medewerking aan initiatieven die naar de inzichten van nú niet geweerd, maar juist toegestaan kunnen worden. Het doel om de kwaliteitsverbetering van de verblijfsrecreatie te bevorderen wordt bereikt door de introductie van nieuwe regels in de plaats van oude of door knellende bepalingen weg te nemen of te versoepelen. Het eindproduct is de ruimtelijke onderbouwing als bedoeld in artikel 2.12 lid 1 a 3e Wabo, neergelegd in de Intergemeentelijke Beleidsnotitie Verblijfsrecreatie Noord Veluwe.

De raad kan bij de Verklaring van Geen Bedenkingen (vvgb) voorschriften geven die b en w vervolgens onverkort aan de omgevingsvergunning moeten verbinden (geen beoordelings- of beleidsvrijheid). Het college kan die voorschriften niet zelfstandig wijzigen of aanvullen. Dat is ook het geval, wanneer de omgevingsvergunning eenmaal is verleend. Verder heeft de vvgb een exclusief karakter: indien een vvgb is afgegeven, heeft het college

niet meer de vrijheid om de vergunning te weigeren in verband met de aspecten waarvoor de verklaring is afgegeven.

2.2 DE ESSENTIE VAN VERBLIJSRECREATIE

Het ruimtelijke proces van kwaliteitsverbetering van de verblijfsrecreatieterreinen begint met het formuleren van het ruimtelijke wensbeeld dat met de vitalisering van de recreatieparken wordt nagestreefd. De term 'bestemming' is in dat kader cruciaal. Het toekennen van een bestemming aan gronden in een ruimtelijk plan is de uitkomst van een democratisch proces

De gemeenteraad drukt met de bestemming uit met welk type gebruik (in ruime zin) de aangewezen gronden het best tot hun recht komen. De essentie van verblijfsrecreatie grijpt dus aan bij de bestemming in de dubbele betekenis van het woord. Bestemming, enerzijds als het na te streven doel en anderzijds als de juridisch-planologische regeling voor het gebruik van de grond.

Dit leidt tot de volgende bestemmingsomschrijving (of ideaaltype) van verblijfsrecreatie:

Het bedrijfsmatig aanbieden van het geheel van ontspanningsactiviteiten buiten de eigen woning op een daartoe ingericht en begrensd terrein, dat zich voegt naar zijn omgeving en waarbij sprake is van overnachting anders dan bij familie of kennissen.

De tabel hiernaast verduidelijkt de implicaties van de verschillende onderdelen uit de bestemmingsomschrijving.

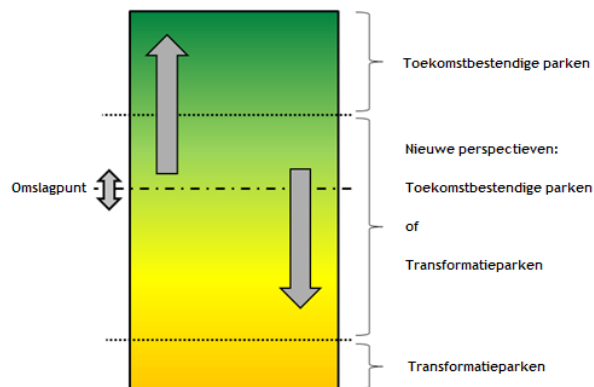

ASPECT	IMPLICATIE
bedrijfsmatig	het door middel van een bedrijf, stichting of andere rechtspersoon beheren en exploiteren van recreatieobjecten en/of -kavels;
ontspanningsactiviteiten	het gaat niet om werken, wonen of bijvoorbeeld het huisvesten van arbeidsmigranten;
buiten de eigen woning	de grond waarop de ontspanning plaatsvindt mag geen solitaire tweede woning zijn, maar vindt plaats op een bedrijfsmatig functionerende locatie;
op een daartoe ingericht en begrensd terrein	beheer, gericht op het realiseren van de bestemming dat tenminste voorziet in ondersteunende voorzieningen ten behoeve van de exploitatie zoals een receptie, een milieustraat en (centrale) parkeerruimte;
dat zich voegt naar zijn omgeving	de omgevingsfactoren en –kwaliteiten kunnen van invloed zijn op het gebruik;
overnachting anders dan bij familie of kennissen	het moet gaan om nachtverblijf dat bovendien buiten de eigen sociale omgeving plaatsvindt

Deze bestemming staat onder druk als gevolg van claims die op de ruimte worden gelegd. Ruimte is in ons land immers een schaars goed. Het toekennen van een bestemming is dus niet meer dan een vertrekpunt. Vanaf dan gaat het om het realiseren van de bestemming en daar beginnen de problemen. Naarmate de gronden verder aan hun bestemming worden onttrokken, zoals bij verblijfsrecreatie relatief veel voorkomt, bewegen zij weg van hun doel, van hun bestemming.

Als dit 'wegbewegen' te ver doorschiet, ontstaat het moment waarop gehandhaafd moet worden of een herbezinning moet plaatsvinden op een nieuwe bestemming. Een ander fenomeen is dat de formulering van de bestemming tijdsbepaald is: wat ten tijde van het vertrekpunt een passende bestemming lijkt, kan dat na enkele jaren al niet meer zijn. Bijvoorbeeld omdat gebruikerswensen veranderen, omdat de omgeving van de bestemde gronden verandert of omdat de maatschappelijke context van de bestemming verandert. Ook dan is er sprake van 'wegbewegen' van de bestemming.

In relatie tot verblijfsrecreatie op de Noord Veluwe doet het 'wegbewegen' van de bestemming zich nadrukkelijk voor. Dit gaat echter geleidelijk, bovendien kent het vele variaties en graden. Voor enkele parken is dit proces inmiddels onomkeerbaar. Dit is aangeduid met de term 'omslagpunt' (zie de afbeelding).

Voor die parken is sprake van een transformatieopgave. De factoren die het omslagpunt bepalen, zijn de volgende:

- + de mate van oneigenlijk gebruik (bijvoorbeeld woongebruik, huisvesting arbeidsmigranten);
- + investeringsruimte (kan de ondernemer zich nog de (her)investering om te innoveren permitteren?);
- + de schaalgrootte / omslagpunt (ca. 5 ha als ondergrens; veelal situationeel te bepalen);
- + de mate van ondernemerschap (versnipperd eigendom, bedrijfsmatige exploitatie, vorm van beheer);
- + milieuzonering (o.a. geur, geluid, Natura2000).

Het omslagpunt en de manier waarop en door wie het moet worden bepaald, valt overigens buiten het bereik van deze notitie.

2.3 RUIMTELIJKE KWALITEIT

Voor de parken die boven dit omslagpunt liggen is een klein deel toekomstbestendig, in die zin dat het huidige gebruik in overeenstemming is met de bestemmingsomschrijving van verblijfsrecreatie (zie hiervoor). Een ander deel is dat niet. Daar is het proces van 'wegbewegen' gestart en doet zich in meer of mindere mate disconformiteit ten opzichte van de bestemming voor. Deze notitie richt zich op alle parken boven het omslagpunt. Voor die parken is zij de grondslag voor het juridisch-planologische beleid om het proces van 'wegbewegen' een halt toe te roepen, respectievelijk het proces van 'toebewegen' naar het uiteindelijke doel op gang te brengen.

Een cruciaal begrip in dit kader is 'ruimtelijke kwaliteit'. In essentie gaat het bij de ruimtelijke kwaliteit van de verblijfsrecreatie om zes factoren die zijn opgesomd in de onderstaande tabel.

Per factor is daarbij onderscheid gemaakt naar de mate waarin deze beïnvloedbaar is door degene, die het in zijn macht heeft om de bestemming te verwezenlijken, gemakshalve de recreatie-ondernemer genoemd:

FACTOR VAN RUIMTELIJKE KWALITEIT		BEÏNVLOEDBAAR	NIET-BEÏNVLOEDBAAR
Factor	Aspecten		
1. Landschappelijke geschiktheid	+ Natuur- en landschapswaarden + Omgevingskwaliteit		X
2. Functionele geschiktheid	+ Bereikbaarheid + Is er behoefte aan de functie Verblijfsrecreatie?		X
3. Milieutechnische geschiktheid	+ Adequate milieuzonering, bezien vanuit de recreant + 'Een goed verblijfsklimaat'		X
4. Belevingswaarde	+ Inspelen op wensen recreant + Goed voorzieningenniveau + Accommodatie die voldoet aan de hedendaagse en toekomstig te verwachten eisen van de recreant eisen voor ontspanning en verblijf + Niet te dicht opeen + Goede beeldkwaliteit	X	

5. Toekomst- bestendig beheer	<ul style="list-style-type: none"> + Geen woon- of werkfuncties + Geen privé-eigendom kavels/ondergrond recreatieobjecten + Gebruik conform bestemmingsplan + Adequaat beheer dat toeziet op een juiste terreininrichting en bestemmingsconform gebruik (bedrijfsmatige verhuur) + Duurzaamheid + Schaalgrootte 	X	
6. Groene buffer	<ul style="list-style-type: none"> + Op maat gesneden groene omzoming, passend bij de landschaps-karakteristiek en beleving recreant (landschappelijke inpassing) + Adequate opheffing van mogelijke verstoringsbron voor natuurwaarden als gevolg van recreatie + Balans bewaken tussen behoud omgevingskwaliteit en wensen recreant + Harmonieus samengaan met de omgeving 	X	

Het blijkt dat er drie niet-beïnvloedbare factoren zijn (1 tot en met 3) en drie beïnvloedbare factoren (4 tot en met 6). Vanuit het perspectief van de inzet van ruimtelijke instrumenten is het vervolgens interessant om te bezien of en hoe de niet-beïnvloedbare factoren van ruimtelijke kwaliteit geneutraliseerd kunnen worden door een uitgekende inzet van de beïnvloedbare factoren.

De factoren 2 en 3 zijn vanuit het gezichtspunt van de recreatie-ondernemer autonoom. Tegelijkertijd zijn zij voor een belangrijk deel onderwerp van bestuurlijke en maatschappelijke voorkeur: wat wil het bestuur, de politiek, de recreant zich permitteren? Daardoor zijn ze eerder subjectief dan objectief en in die zin dus wel degelijk beïnvloedbaar. Factor 5, Toekomstbestendig beheer speelt daarbij een belangrijke rol.

Factor 4, Belevingswaarde gaat op in goed beheer (Factor 5). Factor 1, Landschappelijke geschiktheid, lijkt daardoor de enige, werkelijk niet-beïnvloedbare factor. Toch is ook dit niet helemaal waar. Met factor 6, de groene buffer, moet een zodanige afscherming van het recreatieterrein ten opzichte van zijn omgeving zijn te realiseren, dat van externe werking nagenoeg geen sprake is.

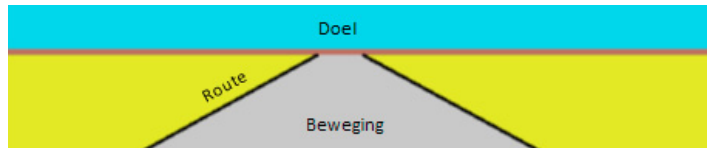
Dit stelt uiteraard stevige eisen aan de groene buffer. Via maatwerk moet ze een natuurlijke overgang opleveren tussen de van toepassing zijnde omgevingswaarden en het recreatieterrein en ze moet door haar vormgeving humane verstoring afdoende tegengaan. Of ze vervolgens ook doeltreffend kan worden ingezet om vergroting van een recreatieterrein mogelijk te maken, kan niet in z'n algemeenheid worden gezegd. Dat is afhankelijk van de juridische status van de natuurwaarde. Zo is areaalverkleining van Natura 2000-gebied in principe niet toelaatbaar.

De belangrijkste beïnvloedbare factor is zonder twijfel factor 5, Toekomstbestendig beheer. De recreatie-ondernemer die werkelijk de intentie heeft om het recreatieterrein als verdienmodel in te zetten zal per definitie een op de toekomst gericht beheer voeren. Daarbij hoort bijvoorbeeld ook een afschrijvingsvoorziening ter vervanging van recreatie-objecten. Toekomstbestendig beheer kan niet los worden gezien van het economisch spoor. Uit de conceptrapportage (Kansen Vitale Vakantieparken, Verheijden Concepten BV, december 2015) die in dat kader is opgesteld, komen drie bouwstenen naar voren om de toekomstbestendigheid van recreatieterreinen te kunnen bepalen: de kwaliteit van de locatie, de professionaliteit van het management en de schaalgrootte. In het ruimtelijke spoor is de kwaliteit van de locatie niet direct beïnvloedbaar. Dat neemt niet weg dat via de wel beïnvloedbare groene buffer het kwaliteitsaspect van de locatie grotendeels kan worden geabsorbeerd. Professioneel management en voldoende schaalgrootte kunnen in het ruimtelijk spoor zonder meer worden meegenomen als bouwstenen voor een toekomstbestendig beheer. Onder professioneel management verstaat het economisch spoor een vorm van beheer dat strategisch is georiënteerd op de vrijetijdsmarkt. Het biedt toegevoegde waarde aan de parken, zodat het gebruik van de terreinen en accommodaties het beste bedrijfsresultaat oplevert. Voldoende schaalgrootte wordt bepaald door de categorie van verblijfsrecreatie, het bedrijfs- of marktconcept in relatie tot het aantal hectares en/of het aantal verblijfseenheden per bedrijf.

2.4 ROUTE EN BEWEGING

'Zonder doel, geen route. Zonder route, geen beweging'

Het doel is de realisatie van de verblijfsrecreatie. Voor de beschrijving wordt kortheidshalve verwezen naar paragraaf 2.2. De *route* is de ruimtelijke kwaliteit, teruggebracht tot de sleutelbegrippen 'groene buffer' en 'toekomstbestendig beheer'. De beweging tenslotte, is het tegengaan van 'wegbewegen' en het stimuleren van 'toebewegen' onder invloed van juridische instrumenten. Door te bewegen op de route komt het doel in zicht.

2.4.1 DE ROUTE

2.4.1.1 Groene buffer

De kwaliteit van de groene buffer rondom een afzonderlijk recreatieterrein wordt bepaald aan de hand van twee functionele kenmerken: weren en verbinden.

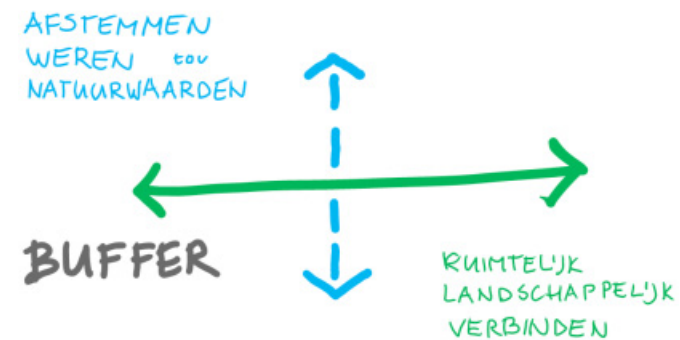
De werende functie houdt in het afstemmen van de recreatiefunctie op de omliggende natuurwaarden. De maatstaf voor het niveau van de verbindende functie bestaat uit de volgende factoren:

- + de standaard contour om relevante externe werking uit te sluiten;
- + de minimale contour om relevante externe werking op te heffen;
- + de natuurwaarden, natuurdoelen en habitattypen nabij het terrein;
- + de toepassing van inrichtingsmaatregelen (hekwerk, toegangspoorten etc.).

De verbindende functie van de groene buffer houdt in, het tot stand brengen van een passende aansluiting van het recreatieterrein op zijn omgeving. De maatstaf voor het niveau van de verbindende functie bestaat uit de volgende factoren:

- + de wegen- en padenstructuur nabij het terrein;
- + de zichtlijnen van en naar het terrein;
- + de landschaps- en omgevingswaarden nabij het terrein;
- + de landschaps- en omgevingselementen nabij het terrein;
- + het sortiment passend bij de omgeving.

De verbindende en werende functies van de groene buffer leiden elk tot een bouwsteen aan de hand waarvan de groene buffer in een concreet geval wordt bepaald. Deze worden hierna beschreven.

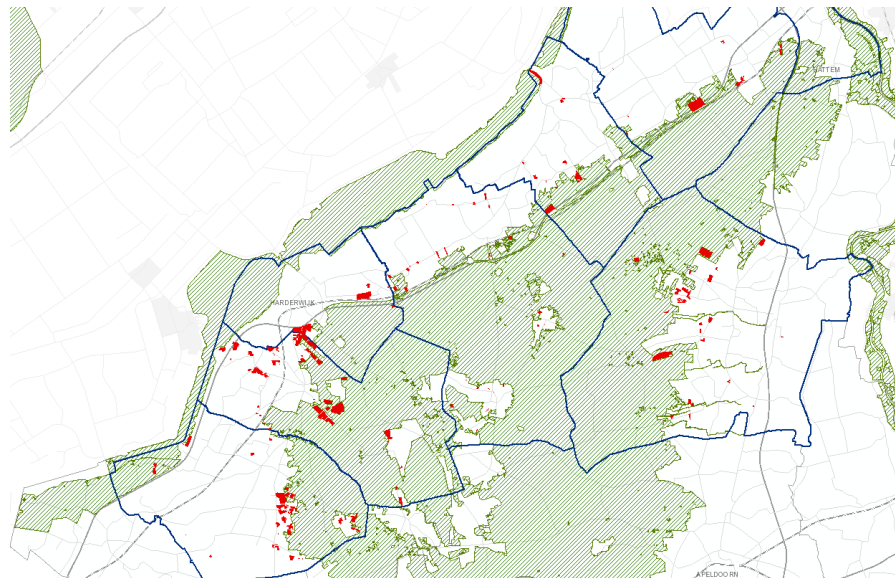

BOUWSTEEN A - AFSTEMMEN / WEREN T.O.V. NATUURWAARDEN

De in acht te nemen natuurwaarden zijn vastgelegd in de Natura2000-gebieden en daarnaast in het GNN. De toetsing aan de Natuurbeschermingswet 1998 is dwingend. Vandaar dat deze bouwsteen zich met name daar op richt. Voor de begrenzing van Natura 2000-gebieden geldt in het algemeen dat bestaande bebouwing plus de voor verblijfsrecreatie bestemde gronden op de Veluwe onder de exclaveringsformule vallen. Dit vanwege de aanwezigheid van bebouwing, standplaatsen voor caravans, andere recreatieve voorzieningen, verhardingen en gazons, waar de natuurwaarden waarvoor het gebied is aangewezen niet aanwezig zijn. Dit betekent dat de van oudsher aanwezige recreatieterreinen niet zijn gelegen binnen Natura2000- gebieden. Dit gaat op voor alle terreinen die deel uitmaken van het project Vitale Vakantieparken. De meeste terreinen liggen in de nabijheid van Natura2000-gebieden of worden daar geheel door omsloten.

Indien een recreatieterrein grenst aan een Natura2000-gebied spelen habitattypen een rol. Binnen de Natura2000-gebieden zijn grote delen niet voorzien van een habitatype, de overige delen zijn verdeeld in een 16-tal verschillende habitattypen. Aangezien niet alle habitattypen even kwetsbaar zijn voor menselijke verstoring en betreding, is in de legenda van de volgende afbeelding een onderscheid gemaakt tussen:

- Kwetsbare habitattypen: stuifzandheide, stuifzanden, vochtige heide en droge heide.
- Beperkt kwetsbare habitattypen: de overige habitattypen.
- Niet-kwetsbare habitattypen: de 'lege' gebieden die niet zijn voorzien van een habitatype.

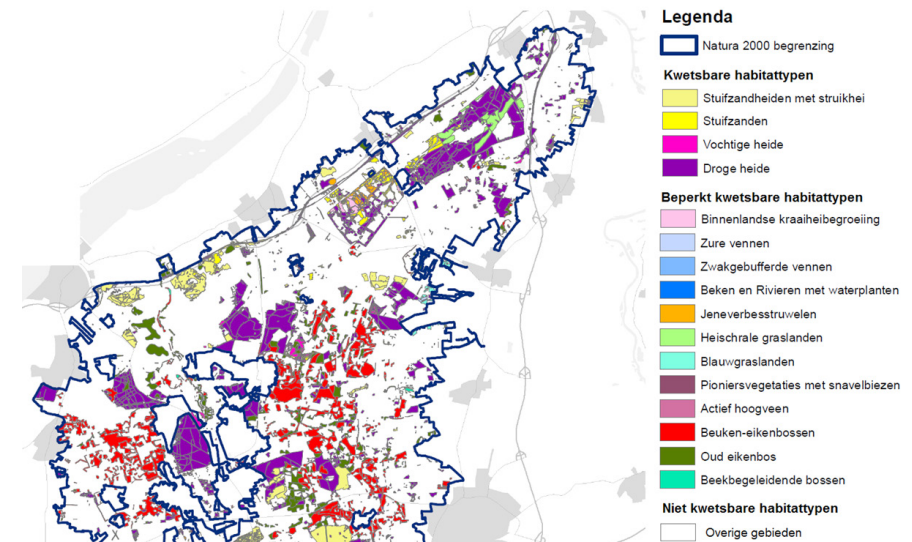
Ligging recreatieterreinen t.o.v. de Natura2000-gebieden

Voor alle terreinen geldt dat geen conflicten optreden met de Natuurbeschermingswet 1998 mits geen sprake is van fysieke uitbreiding van terreinen of substantiële capaciteitsvergrotingen.

Voor de werende groene buffer is het aangrenzende habitatype - en het al dan niet (beperkt) kwetsbaar zijn daarvan - een factor van belang. Bij de kwetsbare habitattypen (dit betreffen met name open gebieden) is het wenselijk de recreatiedruk van kwetsbare delen af te leiden door inrichtingsmaatregelen; voorzichtigheid met ontsluitingswegen en nieuwe paden is geboden.

Hier moet ecologisch maatwerk worden toegepast.

De minimaal benodigde afstand van het recreatieterrein tot de omliggende Natura 2000-natuurwaarden, is afhankelijk van de omgeving van het terrein en de kwetsbaarheid van het habitatype. Op basis van ecologisch inzicht wordt in deze notitie voorgeschreven dat voor een recreatieterrein dat grenst aan een kwetsbaar habitatype, de werende buffer minimaal 10 meter moet bedragen. Bij beperkt kwetsbare of niet kwetsbare habitattypen, moet de werende buffer minimaal 5 meter bedragen. Grenst het recreatieterrein niet aan een Natura2000 gebied, dan is er vanuit deze bouwsteen geen buffer noodzakelijk. Een minimale diepte van de buffer hoeft dan dus niet te worden voorgeschreven.

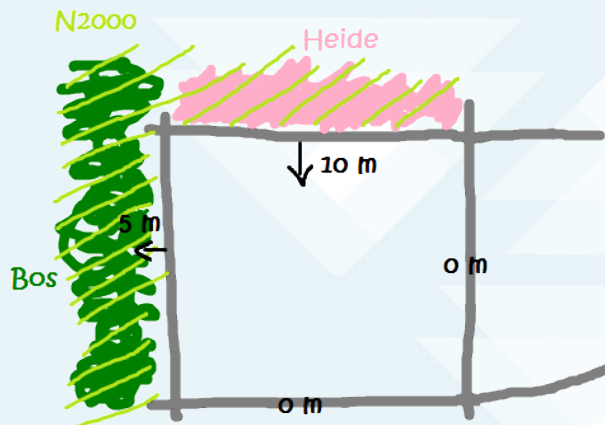
Bron: Kaartenbijlage Beheerplan Veluwe

Er zijn situaties, bijvoorbeeld bij bosgebieden (niet of beperkt kwetsbaar), waarbij de omgeving – deels of geheel - al een robuuste, natuurlijke buffer vormt ten opzichte van het recreatieterrein. Robuust wil dan zeggen, feitelijk én juridisch bestaand. In dat geval kan aan die zijden van het recreatieterrein de buffer buiten het terrein als voldoende worden beschouwd. Er is dan sprake van een externe buffer. Voor de zijden waar geen sprake is van een externe buffer, dient de benodigde buffer op het terrein zelf te worden gerealiseerd. We spreken dan van een interne buffer.

HIERONDER EEN VOORBEELD TER VERDUIDELIJING VAN BOUWSTEEN A AFSTEMMEN / WEREN T.O.V. NATUURWAARDEN.

Op basis van bouwsteen A moet worden voldaan aan de volgende afstanden:

- + Noordzijde: minimaal 10 meter interne buffer, gezien de ligging aan Natura2000, kwetsbare habitatype
- + Westzijde: minimaal 5 meter externe buffer, gezien de ligging aan Natura2000, niet/beperkt kwetsbare habitatype en aanwezigheid aangrenzend bos van voldoende omvang.
- + Zuidzijde: geen minimale buffer noodzakelijk, aangezien het terrein hier niet grenst aan Natura2000. Indien een buffer wel gewenst is, zal deze intern gerealiseerd moeten worden.
- + Westzijde: geen minimale buffer noodzakelijk, aangezien het terrein hier grenst aan een ander recreatieterrein.

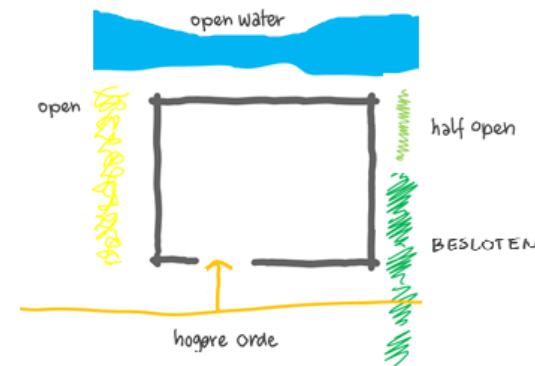

BOUWSTEEN B - RUIMTELIJK LANDSCHAPPELIJK VERBINDEN

Voor zijn verbindende functie is de invulling van de groene buffer afhankelijk van de directe omgeving waarbinnen het terrein zich bevindt, in combinatie met de uitstraling en schaal van die omgeving. Het is vanuit de verbindende functie van belang dat er sprake is van een buffer die het gehele recreatieterrein omzoomt ofwel verbindt met zijn omgeving (de entree van het recreatiepark is daarvan uitgesloten). Afhankelijk van de omgeving en het type landschap dient de buffer op een specifieke manier op de omgeving aan te sluiten en de verbinding te maken. Bij het landschapstype doen zich de volgende vijf variëteiten voor:

- OPEN
- HALF OPEN
- BESLOTEN
- WEGEN hogere orde
- WATER hogere orde

Recreatieterreinen kunnen aan elk van deze landschapstypen grenzen, zoals onderstaande illustratie aangeeft.

De analyse van de omgeving kan dus uitwijzen dat de groene buffer van een recreatieterrein niet aan alle zijden gelijklopend ingericht dient te worden. Het is wel van belang dat de buffer op een juiste manier wordt ingevuld, passend bij de landschapstypen en sortiment van de omgeving waartoe het terrein behoort. Tevens dient deze buffer een uniforme uitstraling en beheer te hebben.

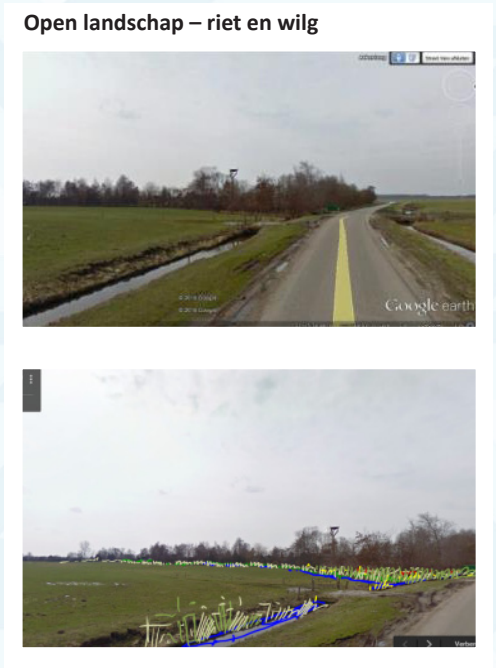
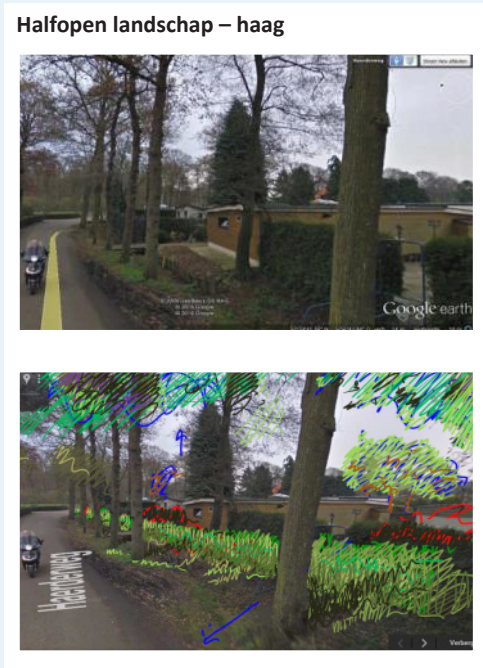
Het is denkbaar dat uit de analyse van de omgeving komt dat de verbindende buffer geen aanleiding geeft voor het maken van een overdadig grote groene omzoming van het terrein, dit kan bijvoorbeeld aan de orde zijn bij een open landschap of bij grenzen aan open water. In die gevallen is het belangrijk dat wordt voorzien in een minimale bebouwingsvrije bufferzone van 5 meter op het recreatieterrein, gemeten vanaf de terreingrens tot aan het recreatieobject. Deze bebouwingsvrije zone kan dus ingevuld worden met een groene landschappelijke inrichting, maar ook met een padenstructuur of het onbebouwde deel van de recreatiekavel.

De invulling van de verbindende buffer is uiteindelijk onderwerp van expert-judgement door een landschapsarchitect of een daarmee vergelijkbare deskundige.

**VOORBEELDEN VAN DE MOGELIJKE INVULLING VAN DE VERBINDENDE BUFFER
WAARAAN GEDACHT KAN WORDEN ZIJN HIERONDER WEERGEGEVEN:**

**HIERONDER VOLGEN ENKELE VOORBEELDEN VAN EEN GEWENSTE INVULLING VAN DE
GROENE BUFFER:**

2.4.1.2 TOEKOMSBESTENDIG BEHEER

De bouwstenen aan de hand waarmee toekomstbestendig beheer in een concreet geval wordt bepaald zijn de bedrijfsmatige verhuur en de schaalgrootte. Hierna worden deze bouwstenen nader verkend en toegelicht.

A. Bouwsteen - Bedrijfsmatige verhuur

Hieronder is te verstaan, het in het kader van de uitoefening van een bedrijf centraal verhuren van ontspanningsactiviteiten en recreatieve (nacht)verblijfsmogelijkheden op een recreatieterrein.

Alle rechtsvormen komen voor: eenmanszaak, stichting, vereniging van eigenaren, vennootschappen. In relatie tot toekomstbestendig beheer is de rechtsvorm overigens irrelevant. Het verdienmodel is verhuur. Verhuur veronderstelt eigendom. In relatie tot toekomstbestendig beheer is het eigendom in zoverre relevant, dat naarmate het eigendom meer versnipperd is, een centrale verhuur minder voor de hand ligt. De eigendomspositie kan verschillend uitpakken:

- + de grond en de objecten zijn eigendom van één (rechts)persoon, die deze volledig beschikbaar stelt voor wisselende verhuur (te denken valt aan de verhuur van jaar- en seizoenplaatsen);
- + de grond en de objecten zijn in eigendom van derden, op wie de verplichting rust tot centrale beschikbaarstelling voor wisselende verhuur en aan wie het recht is toegekend op exclusief eigen gebruik, waarbij plicht en recht zich op een bepaalde wijze tot elkaar verhouden;
- + geen privé eigendom van de grond. Wel privé eigendom van het recreatieobject, met recht op exclusief eigen gebruik. Geen relatie tussen grondeigenaar / ondernemer en het recreatieobject;
- + de grond en de objecten zijn in eigendom van derden, op wie geen verplichting rust tot centrale beschikbaarstelling voor wisselende verhuur .

De recreatieobjecten die in verhuur worden gebracht zijn te beschouwen als bedrijfsmiddelen. Deze bedrijfsmiddelen hebben een economische levensduur, wat zich vertaalt in een afschrijvingstermijn. Na het verstrijken van deze termijn dient de exploitant te voorzien in herinvestering van de recreatieobjecten op zijn terrein. Laat hij dat na, dan treedt op termijn verrommeling op met als gevolg dat het terrein 'wegbeweegt' van zijn ideaal-typische bestemming. Gelet hierop, is het tot stand brengen van de koppeling tussen exploitatie en investering in de bouwsteen Bedrijfsmatige verhuur belangrijk. In het ruimtelijke spoor kan deze koppeling juridisch worden vormgegeven door aan te knopen bij het instrument van het 'strijdig gebruik' in het bestemmingsplan. Als strijdig gebruik wordt dan aangemerkt het in gebruik hebben of geven van een verblijfsrecreatief object, waarvan de economische levensduur is verstreken. De begrippen 'verblijfsrecreatief object' en 'economische levensduur' moeten in dat kader worden verklaard. Deze constructie is ook toepasbaar bij een projectafwijkingbesluit in combinatie met een omgevingsvergunning.

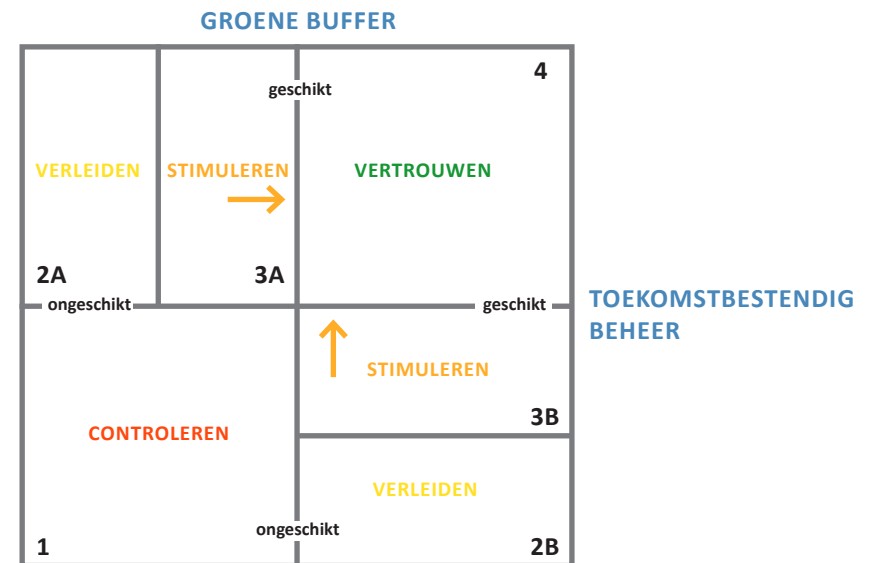
In dat geval wordt de strijdig gebruik-bepaling geformuleerd als een voorschrift ex artikel 2.22 lid 2 Wabo. Deze constructie wordt als optie gepresenteerd. Dit is in de notitie niet vertaald naar de beleidsregels van hoofdstuk 3.

B. Bouwsteen - Schaalgrootte

Het economische spoor heeft uitgewezen dat er een relatie is tussen de levensvatbaarheid van een recreatiebedrijf en het areaal per type verblijfsrecreatie en het bedrijfsconcept. De begeleidingsgroep is na afweging van de conclusies die in het economische spoor zijn gemaakt, tot de slotsom gekomen dat het omslagpunt voor het aannemen van de toekomstbestendigheid van een recreatiebedrijf ligt bij 5 ha.

2.4.2 DE BEWEGING

Per afzonderlijk recreatieterrein moet worden beoordeeld hoe het scoort op de aspecten Groene buffer en Toekomstbestendig beheer. Heeft het een groene buffer die als 'geschikt' of als 'ongeschikt' moet worden beschouwd? Datzelfde geldt voor het beheer. Is dat 'geschikt' of 'ongeschikt'. Die beoordeling vertaalt zich in een positie binnen de onderstaande Beleidsmatrix.

Op de x-as is het Toekomstbestendig beheer afgezet, met 'geschikt' en 'ongeschikt' als uitersten. Op de y-as is datzelfde gedaan voor de Groene buffer. Vervolgens is een zestal velden aangegeven met daarin de desbetreffende ruimtelijk-juridische beleidsdoelstelling. Dit zijn Verleiden, Stimuleren, Vertrouwen en Controleren. De plaatsing op de x en y-as bepaalt de beleidsdoelstelling, die voor een zeker recreatieterrein van toepassing is. De beleidsdoelstellingen Vertrouwen en Controleren zijn het meest uitgesproken.

Bij Vertrouwen stelt de gemeente geen beperkingen aan de gebruiks- en bebouwingsintensiteiten.

Het wordt geheel aan de ondernemer overgelaten om te bepalen hoe hij het terrein het best meent te kunnen exploiteren in het licht van de realisering van de bestemming Verblijfsrecreatie. Wel zullen regels worden gesteld die terugval in ruimtelijke kwaliteit moeten voorkomen. Dat betekent in ieder geval de eis van bedrijfsmatige verhuur en de voorwaardelijke verplichting dat gebruik als recreatieterrein zonder de aanwezigheid van een geschikte groene buffer niet is toegestaan.

Bij Controleren is sprake van een terrein dat noch over een geschikte groene buffer beschikt, noch toekomstbestendig wordt beheerd. Voor dergelijke terreinen is het perspectief op het realiseren van de bestemming Verblijfsrecreatie nagenoeg nihil. Voor die terreinen worden de bouw- en gebruiksmogelijkheden bevroren op het niveau van de nul-situatie, wat betekent dat zij gehandhaafd blijven op het niveau van de vigerende bestemmingsplannen. Deze terreinen zijn potentiële kandidaten voor transformatie.

De doelstellingen Verleiden en Stimuleren komen twee maal voor:

- + Bij Verleiden gaat het om de situatie waarbij ofwel de groene buffer, ofwel het beheer vergaand 'ongeschikt' is.
- + Bij Stimuleren gaat het om de situatie waarbij ofwel de groene buffer, ofwel het beheer tegen het niveau van 'ongeschikt' aanzit, maar nog wel omkeerbaar is.

Anders dan bij Stimuleren is er in de velden Verleiden geen ruimtelijk-juridische doelstelling gericht op het realiseren van de bestemming Verblijfsrecreatie. Voor die terreinen worden de bouw- en gebruiksmogelijkheden bevroren op het niveau van de nul-situatie, net als bij Controleren. De samenwerkende gemeenten en de Recron zouden aan deze terreineigenaren een coachingstraject kunnen aanbieden, gericht op het geleidelijk aan herstellen of opheffen van de ruimtelijke diskwaliteiten. Te denken valt aan economische en landschapsarchitectonische ondersteuning. Wellicht komen ze daardoor op enig moment in het veld Stimuleren. In die velden is het ruimtelijk-juridische instrumentarium er namelijk op gericht enerzijds de bestaande ondergrens van de ruimtelijke kwaliteit te bewaken en anderzijds initiatieven die de kwaliteit vergroten te belonen met extra bouw- en gebruiksmogelijkheden. Blijkt het beleid van Stimuleren na zekere tijd vruchteloos, dan nadert voor deze terreinen het moment waarop ook voor hen een mogelijke transformatie in beeld komt.

Samenvattend over de beleidsdoelstellingen en het ruimtelijk-juridisch instrumentarium geldt het volgende.

BELEIDSDOELSTELLING	RUIMTELIJK-JURIDISCH INSTRUMENTARIUM
<i>Veld 2a Verleiden (op beheer)</i>	<ul style="list-style-type: none"> + Geen ruimtelijk-juridische doelstelling gericht op het realiseren van de bestemming Verblijfsrecreatie. + Bouw- en gebruiksmogelijkheden bevroren op het niveau van de nul-situatie, met mogelijkheid uitzicht op ontwikkeling op basis van nadere voorwaarden. + Coachingstraject op economische potentie
<i>Veld 3a Stimuleren (op beheer)</i>	<ul style="list-style-type: none"> + Consolideren van de bestaande ondergrens van het beheer. Belonen van initiatieven die gericht zijn op verbetering van de beheersituatie met extra bouw- en gebruiksmogelijkheden.
<i>Veld 4 Vertrouwen</i>	<ul style="list-style-type: none"> + Geen beperkingen aan de gebruiks- en bebouwingsintensiteiten. + Consolideren van de bestaande groene buffer en beheersituatie.
<i>Veld 3b Stimuleren (op groene buffer)</i>	<ul style="list-style-type: none"> + Consolideren van de bestaande ondergrens van de landschappelijke inpassing. + Belonen van initiatieven die gericht zijn op verbetering van de groene buffer met extra bouw- en gebruiksmogelijkheden.
<i>Veld 2b Verleiden (op groene buffer)</i>	<ul style="list-style-type: none"> + Geen ruimtelijk-juridische doelstelling gericht op het realiseren van de bestemming Verblijfsrecreatie. + Bouw- en gebruiksmogelijkheden bevroren op het niveau van de nul-situatie, met mogelijkheid uitzicht op ontwikkeling op basis van nadere voorwaarden. + Coachingstraject op landschappelijke potentie
<i>Veld 1 Controleren</i>	<ul style="list-style-type: none"> + Geen ruimtelijk-juridische doelstelling gericht op het realiseren van de bestemming Verblijfsrecreatie + Bevroren van de bouw- en gebruiksmogelijkheden op het niveau van de nul-situatie. + Traject van transformatie starten.

3. BELEIDSREGELS

ARTIKEL 1 BEGRIPSBEPALINGEN

- a. **bedrijfsmatige verhuur:**
het in het kader van de uitoefening van een bedrijf gecentraliseerd verhuren van recreatieobjecten en –kavels op een recreatieterrein, uitsluitend ten behoeve van recreatieve (nacht)verblijfsmogelijkheden;
- b. **beleidsmatrix:**
de matrix die als bijlage 2 deel uitmaakt van deze beleidsregels;
- c. **bestaande regeling:**
het ten tijde van de aanvraag vigerende bestemmingsplan, de vigerende beheersverordening of een omgevingsvergunning waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3 van de Wabo van het geldende bestemmingsplan is afgeweken;
- d. **interne buffer:**
de werende buffer op een recreatieterrein, waarbij de omgeving geen robuuste, natuurlijke buffer vormt ten opzichte van het recreatieterrein, waarbij onder ‘robuust’ wordt begrepen feitelijk aanwezig én juridisch geborgd;
- e. **externe buffer:**
de situatie waarbij de omgeving een robuuste, natuurlijke werende buffer vormt ten opzichte van het recreatieterrein waarvan de diepte afhankelijk is van de kwaliteit van het aangrenzende habitatype en waarbij onder ‘robuust’ wordt begrepen feitelijk aanwezig én juridisch geborgd;
- f. **groene buffer:**
de werende en verbindende buffer van een recreatieterrein;
- g. **recreatieobject:**
elke gebouwde voorziening op een recreatieterrein die ten dienste staat van verblijfsrecreatie;
- h. **recreatieterrein:**
omkaderde gronden waar, op basis van de bestaande regeling, verblijfsrecreatie is toegestaan;
- i. **ruimtelijke kwaliteit:**
de mate waarin een recreatieterrein is ingericht met een geschikte groene buffer en wordt beheerd overeenkomstig een toekomstbestendig beheermodel;
- j. **scoringsmodel:**
het model dat als bijlage 1 deel uitmaakt van deze beleidsregels;
- k. **toekomstbestendig beheer:**
bedrijfsmatige verhuur op een recreatieterrein van voldoende schaalgrootte;
- l. **verbindende buffer:**
de randzone van een recreatieterrein vanaf de terreingrens, passend bij de landschapstypen en sortiment van de omgeving waartoe het terrein behoort en met een uniforme uitstraling en beheer;
- m. **verblijfsrecreatie:**
het bedrijfsmatig aanbieden van het geheel van ontspanningsactiviteiten buiten de eigen woning op een daartoe ingericht en begrensd terrein, dat zich voegt naar zijn omgeving en waarbij sprake is van overnachting anders dan bij familie of kennissen;
- n. **werende buffer:**
de randzone van een recreatieterrein vanaf de terreingrens, waarvan de diepte afhankelijk is van de kwaliteit van het aangrenzende habitatype,

ARTIKEL 2 RANGORDEREGELING

1. indien en voor zover de bevoegdheden tot afwijking of wijziging in de bestaande regeling overeenkomen met het bepaalde in artikel 3 van deze beleidsregels, geeft het bevoegd gezag toepassing aan de beleidsregels;
2. indien en voor zover de beleidsdoelstellingen Controleren of Verleiden aan de orde zijn, geeft het bevoegd gezag geen toepassing aan zijn bevoegdheden uit de bestaande regeling tot afwijking en/of wijziging ten behoeve van verblijfsrecreatie.

ARTIKEL 3 RECREATIEOBJECTEN

Voor toepassing van artikel 2.12 lid 1 onder a onder 3 Wabo komt in aanmerking:

- het vergroten van het aantal recreatieobjecten;
- het overschrijden van de maximale bouwhoogte, goothoogte, oppervlaktes en inhoud van recreatieobjecten;
- het wijzigen van het gebruik van een recreatieobject ten dienste van verblijfsrecreatie, met inachtneming van de volgende beleidsregels:

het recreatieterrein valt op grond van de Beleidsmatrix onder de beleidsdoelstelling Stimuleren, dan wel Vertrouwen, met dien verstande dat:

1. indien beleidsdoelstelling Vertrouwen aan de orde is, aan de bouw- danwel gebruiksactiviteiten geen beperkingen worden gesteld;
2. indien beleidsdoelstelling Stimuleren aan de orde is, aan de omgevingsvergunning de volgende voorschriften worden verbonden:
 - a. bij Stimuleren op toekomstbestendig beheer (veld 3a van de beleidsmatrix):
 - voorafgaand aan de bouw- danwel gebruiksactiviteiten: verbetering van het beheer ten minste tot op het niveau behorend bij een score van 11 en met dien verstande dat de verbetering ten genoegen van het bevoegd gezag moet zijn aangetoond;
 - na realisering van de bouw- danwel gebruiksactiviteiten: instandhouding van het beheer ten minste tot op het niveau behorend bij een score van 11 alsmede behoud en instandhouding van de groene buffer ten minste tot op het niveau behorend bij een score van 11.
 - b. bij Stimuleren op groene buffer (veld 3b van de beleidsmatrix):
 - voorafgaand aan de bouw- danwel gebruiksactiviteiten: herstel van de groene buffer ten minste tot op het niveau behorend bij een score van 11 en met dien verstande dat het herstel ten genoegen van het bevoegd gezag moet zijn aangetoond;
 - na realisering van de bouw- danwel gebruiksactiviteiten: behoud en instandhouding van de groene buffer ten minste tot op het niveau behorend bij een score van 11 alsmede instandhouding van het beheer ten minste tot op het niveau behorend bij een score van 11.

ARTIKEL 4 TITEL

Dit besluit kan worden aangehaald als de 'Intergemeentelijke Beleidsnotitie Verblijfsrecreatie Noord-Veluwe, gemeente (nn)'

Burgemeester en wethouders van de gemeente (nn),

de secretaris,

de burgemeester,

BIJLAGEN

BIJLAGE 1 Scoringsmodel

BIJLAGE 2 Beleidsmatrix

BIJLAGE 3 Concept Raadsbesluit

BIJLAGE 1 SCORINGSMODEL

Scoringsmodel Groene buffer

De maximale score per bouwsteen is 10 punten. De score van de twee bouwstenen dient bij elkaar opgeteld te worden, waardoor een maximale totaalscore voor Groene buffer ontstaat van 20 punten. De hoofdtoegang maakt geen onderdeel uit van de groene buffer. Voor de beleidsdoelstelling Stimuleren is minimaal 11 punten benodigd, voor de beleidsdoelstelling Vertrouwen minimaal 13 punten.

A. Bouwsteen Afstemmen / weren t.o.v. natuurwaarden

De aanwezigheid van een werende buffer (intern of extern, afhankelijk van de directe omgeving) met een minimale diepte van 10 meter bij kwetsbare habitattypen, 5 meter bij beperkt/niet kwetsbare habitattypen, nihil indien het terrein niet grenst aan Natura2000-gebied en nihil indien het terrein grenst aan een ander recreatieterrein, leidt tot de volgende score:

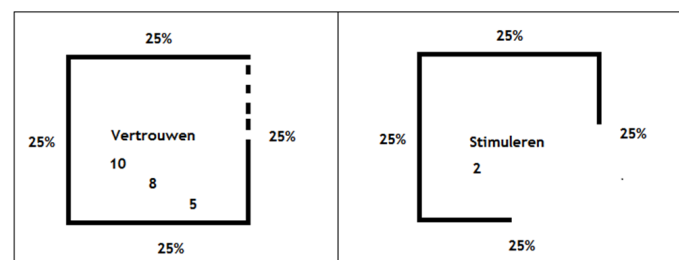
Werende buffer qua diepte voor 100% aanwezig	10 punten
Werende buffer qua diepte voor ten minste 90% aanwezig	6 punten
Werende buffer qua diepte voor ten minste 75% aanwezig	4 punten

B. Bouwsteen Ruimtelijk landschappelijk verbinden

De realisatie van de inrichting van de verbindende buffer, passend bij de landschapstypen en sortiment van de omgeving en met een uniforme uitstraling en beheer, leidt tot de volgende score:

Volledig gerealiseerd	10 punten
Ten minste 95% gerealiseerd	8 punten
Ten minste 90% gerealiseerd	5 punten
Ten minste 75% gerealiseerd	2 punten

Afbeelding ter illustratie van het scoringsmodel bouwsteen Ruimtelijk landschappelijk verbinden.

Scoringsmodel Toekomstbestendig beheer

De maximale score voor bouwsteen A is 13 punten en voor bouwsteen B 7 punten. De score van de twee bouwstenen dient bij elkaar opgeteld te worden, waardoor een maximale totaalscore voor Toekomstbestendig beheer ontstaat van 20 punten. Voor de beleidsdoelstelling Stimuleren is minimaal 11 punten benodigd, voor de beleidsdoelstelling Vertrouwen minimaal 13 punten.

A. Bouwsteen Bedrijfsmatige verhuur

De mate van bedrijfsmatige verhuur (het in het kader van de uitoefening van een bedrijf gecentraliseerd verhuren van recreatieobjecten en –kavels op een recreatieterrein, uitsluitend ten behoeve van recreatieve (nacht)verblijfsmogelijkheden) leidt tot de volgende score:

Volledige bedrijfsmatige verhuur	13 punten
Ten minste 99% bedrijfsmatige verhuur	9 punten
Ten minste 95% bedrijfsmatige verhuur	5 punten
Ten minste 90% bedrijfsmatige verhuur	2 punten

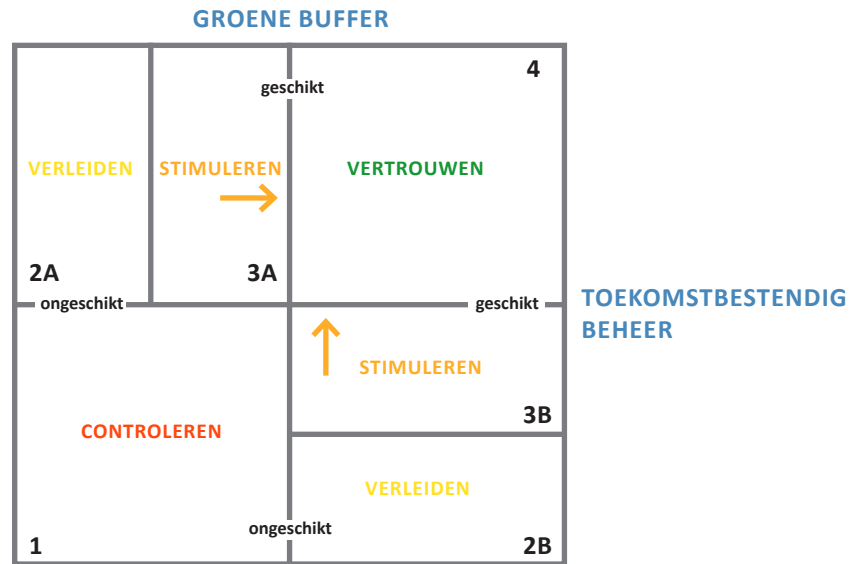
B. Bouwsteen Schaalgrootte

Een recreatieterrein dient een minimale schaalgrootte te hebben van 5 hectare, de mate waaraan hieraan wordt voldaan leidt tot de volgende score:

Voldoet aan aantal hectares	7 punten
Voldoet voor ten minste 90%	6 punten
Voldoet voor ten minste 50%	4 punten
Voldoet voor ten minste 30%	2 punten

BIJLAGE 2 BELEIDSMATRIX

Per afzonderlijk recreatieterrein wordt het scoringsmodel ingevuld aan de hand van de waardering van de vier bouwstenen. De uitkomst wordt vertaald naar een plaats binnen de beleidsmatrix. De positie binnen de beleidsmatrix bepaalt welke beleidsdoelstelling van toepassing is.

BIJLAGE 3 CONCEPT RAADSBESLUIT

(hieronder is een concept uitgewerkt van het raadsbesluit tot vaststelling van het in deze notitie neergelegde beleid voor de kwaliteitsverbetering van de vakantieparken op de Noord Veluwe)

Toelichting

Bij de invulling van het ruimtelijk instrumentarium voor 'Vitale Vakantieparken' was oorspronkelijk het idee te komen tot een modelbestemmingsplan recreatieterreinen. Dit idee is al vrij snel verlaten, omdat afzonderlijke gemeenten begrijpelijkerwijze via het bestemmingsplan hun eigen ruimtelijk beleid willen bepalen en geen compleet uitgewerkt model bestemmingsplan verplicht toegepast willen zien. Die eigen verantwoordelijkheid voor het gemeentelijk bestemmingsplan wordt gerespecteerd.

Vanuit de gedachte van een collectieve verantwoordelijkheid voor het beleidsthema 'Vitale Vakantieparken' wordt nu aan de gemeenten gevraagd om zich positief uit te spreken over bijgaand uitgewerkt voorstel onder de figuur van de 'algemene verklaring van geen bedenkingen'. Daarmee wordt tevens al geanticipeerd op de invoering van de nieuwe Omgevingswet, opdat het proces van revitalisering verblijfsrecreatie op de Noord-Veluwe geen onnodige vertraging oploopt. Bijgaande 'kaderstelling' legt de verantwoordelijkheid bij het lokaal bestuur die onder de voorwaarden van toepassing van deze 'kaderstelling' het college van B&W de formele ruimte geeft om snel - maar tevens ook zorgvuldig - te kunnen acteren.

Wanneer in het kader van de Wabo het traject wordt gevolgd voor een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan op basis van artikel 2.12, eerste lid, sub a. onder 3° (hierna: afwijkingsbesluit), schrijft de Wabo de te volgen procedure voor. Voor de gemeenteraad houdt de procedure het volgende in.

Nadat de aanvraag getoetst is en akkoord is bevonden, dient de gemeenteraad een ontwerpverklaring van geen bedenkingen op te stellen. De ontwerpverklaring wordt dan bij het conceptbesluit gevoegd dat het college heeft opgesteld en is noodzakelijk om uiteindelijk de omgevingsvergunning te kunnen verlenen. Na de termijn van terinzagelegging, waarin wellicht zienswijzen zijn ontvangen, dient de gemeenteraad te besluiten omtrent de definitieve verklaring. Het weigeren van een verklaring betekent ook automatisch dat de omgevingsvergunning wordt geweigerd. Dit betekent dat de gemeenteraad twee keer dient te besluiten in de procedure rondom het afwijkingsbesluit.

Een nota ex artikel 6.5, lid 3 Bor is een algemeen verbindend voorschrift. Dit betekent dat het besluit van de gemeenteraad op de in de Gemeentewet voorgeschreven wijze bekend dient te worden gemaakt.

Op grond van artikel 6.5, derde lid van het Besluit omgevingsrecht kan de gemeenteraad categorieën van gevallen aanwijzen waarin een verklaring van geen bedenkingen niet is vereist. Door het aanwijzen van deze categorieën kunnen aanvragen die vallen binnen deze categorieën snel en efficiënt worden afgehandeld binnen de termijn die ervoor staat. Hiermee geeft de raad op voorhand fiat aan het college om positief te reageren op initiatieven die passen binnen de bandbreedte die de raad vast legt in de Beleidsnotitie. De notitie brengt het bestemmingsplan 'op rek', wat overigens niet betekent dat het bestemmingsplan wordt herzien of gewijzigd. Het maakt de weg vrij naar verlening van medewerking aan initiatieven die naar de inzichten van nu niet geweerd, maar juist toegestaan kunnen worden. Het doel om de kwaliteitsverbetering van de verblijfsrecreatie te bevorderen wordt bereikt door de introductie van nieuwe regels in de plaats van oude of door knellende bepalingen weg te nemen of te versoepelen. Voor zover hier van belang luiden de artikelen 2.12, eerste lid onder a3 Wabo jo. artikel 6.5, derde lid Bor als volgt:

Artikel 2.12, eerste lid onder a3 Wabo

Voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, kan - indien de activiteit in strijd is met het bestemmingsplan - de omgevingsvergunning slechts worden verleend indien de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat.

Artikel 6.5, derde lid BOR

Voor zover een aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de wet, wordt de omgevingsvergunning, waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3°, van de wet wordt afgeweken van het bestemmingsplan, niet verleend dan nadat de gemeenteraad van de gemeente waar het project geheel of in hoofdzaak zal worden of wordt uitgevoerd, heeft verklaard dat hij daartegen geen bedenkingen heeft. De gemeenteraad kan categorieën gevallen aanwijzen waarin een verklaring niet is vereist.

De beleidsnotitie dient drie doelen:

- + Herkenbaar beleid: aan de sector maakt de notitie duidelijk onder welke voorwaarden gerekend mag worden op de medewerking van de gemeente aan het realiseren van ontwikkelingen;
- + bestuurlijke dekking: het vormt de basis voor het bestuurlijk mandaat/ bestuurlijke dekking van het college;
- + grondslag omgevingsvergunningen: het vormt een goede ruimtelijke onderbouwing van de categorie van gevallen waarvoor in afwijking van het vigerende plan, omgevingsvergunning kan worden verleend.

**Met dien verstande, dat milieuaspecten als ecologie, milieu, verkeer en archeologie per afzonderlijk geval moeten worden gemotiveerd.*

De dag na de raadsvergadering is de nieuwe koers uitvoerbaar. De uitnodigende houding wordt opgevolgd door gastvrij gedrag; het verlenen van een omgevingsvergunning. Doordat de beleidsnotitie zorgt voor de ruimtelijke onderbouwing, kan met een verwijzing worden volstaan; niet iedere aanvraag hoeft afzonderlijk te worden onderbouwd*. Dit, en het stroomlijnen van de interne, gemeentelijke behandeltermijnen van de aanvraag zorgen ervoor dat een omgevingsvergunning binnen 14 weken kan worden verleend.

Inhoudelijk geeft de notitie 'Vitale parken, op weg naar beter' de gevallen aan waarin en de voorwaarden waaronder, in afwijking van het geldende bestemmingsplan, medewerking wordt verleend aan bedrijfsmatig onderbouwde ontwikkelingen in de recreatieve sector. Het voegt begrippen toe of past definities aan en het stelt aanvullende of vervangende planregels ten opzichte van het geldende bestemmingsplan. Het benoemt de voorwaarden die aan omgevingsvergunningen worden verbonden ter meerdere zekerheid dat de gewenste kwaliteitsverbetering wordt behaald.

RAADSBSLUIT

Concepttekst van het Raadsbesluit:

Wettelijke grondslag(en) of bevoegdheid waarop de regeling is gebaseerd

1. Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, art. 2.12 eerste lid onder a, sub 3, artikel 3.11

2. Besluit omgevingsrecht, art. 6.5, derde lid

De raad van de gemeente (nn);

Gelet op artikel 2.12 eerste lid, onder a, sub 3°, artikel 3.11 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en artikel 6.5, derde lid Besluit omgevingsrecht;

Gelet op (het vigerende besluit inzake de VVGB d.d. / no.)

BESLUIT

I.

de notitie 'Vitale parken, op weg naar beter' vast te stellen;

II.

nieuwvestiging, uitbreiding en herstructureringsprojecten van recreatieterreinen die in overeenstemming zijn met het onder beslispunt I vastgestelde beleid, waarin specifiek is geregeld onder welke voorwaarden initiatieven tot kwaliteitsverbetering van verblijfsrecreatieterreinen aanvaardbaar zijn aan te wijzen als categorie van gevallen waarin een verklaring van geen bedenkingen niet vereist is.

Bijlage 1 - behorende bij het besluit

notitie 'Vitale parken, op weg naar beter'

III.

dat dit besluit in werking treedt op de eerste dag na bekendmaking.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de raad, gehouden op (...).

De griffier, De burgemeester,

(..) (..)